

**[Sønderup.]**

satte er Tilfældet, nemlig at Arbejde skaber Arbejde. Det gælder f. Eks. i en Landbrugsbedrift, at jo bedre den drives, jo mere der bestilles, des større Beskæftigelsesmuligheder bliver der ogsaa. Jeg mener, at man med en vis Modifikation kan overføre dette Billede paa hele Samfundet. Lad mig i den Forbindelse pege paa, at saafremt man vil give Landbruget Lov til at udnytte de Salgsmuligheder, der i de sidste Dage har været saa omstridte, men som man fra mange Sider hævder absolut er til Stede, er der ingen Tvivl om, at Landbruget gennem de øgede Indtægter, det paa den Vis fik, vilde have Raad til den Fornyelse af Driftsmateriellet, der er saa haardt paakrævet efter de store Forsømmelser i Kriseaarene, og der vilde netop herigennem til Gavn baade for Bonde og Arbejder skabes en naturligere Beskæftigelse end den, der opnaas gennem en kunstig Beskyttelse af Hjemmeindustrien, der til syvende og sidst fordyrer Levevilkaarene for os alle.

Det, jeg her har fremhævet, er ikke et ensidigt Agrarproblem. Nej, det er taget i udvidet Betydning, at der paa den Vis skabes bedre Eksistensvilkaar for Haandværkere og handlende i Stationsbyerne, den Gruppe af Borgere, der har maattet bære deres store Part af Krisens Byrde.

I øvrigt er det saare interessant at lægge Mærke til den nøje Sammenhæng, der har været mellem Landbrugets Forrentningsprocent og Arbejdsløshedstallet: naar Landbrugets Forrentningsprocent var dalende, steg Arbejdsløshedstallet. Det falder sammen med det, Venstre Gang paa Gang har fremhævet, at i et udpræget Agerbrugsland som Danmark vil Hovederhvervets, Landbrugserhvervets, Tilstand og Vilkaar trods alt til sidst blive afgørende for den Levestandard, Nationen som Helhed vil kunne tillade sig. Det skulde derfor ogsaa synes naturligt og berettiget, at dansk Landbrug kræver ligeligere Erhvervsvilkaar. Det er nærmest latterligt, naar Landbruget fra visse Sider undertiden fremstilles som et Slags Monopolerhverv.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch dvælede i sin Ordførertale ved, at man ude i den store Verden beundrede Tilstandene i Norden, ogsaa her i Danmark. Jeg vil gerne heroverfor pege paa, at Baggrunden for den Levestandard, vi har i Dag, er netop, at der er gaaet en liberal Tidspæriode forud, under hvilken der er skabt de

uhyre store Værdier, der ogsaa har betinget vor saa ofte roste ypperlige sociale Lovgivning. Men jeg synes, at man uden at gaa nogen for nær har Lov til at sige, at den store Fremgang, der vitterlig har fundet Sted i vort Land i den sidste Menneskealder, i høj Grad skyldes, at vort Landbrug har forstaaet at udnytte Mulighederne, og derfor er det lige drøjt nok, at hver Gang man imødekommer et berettiget Krav fra Landbrugets Side, bliver det fremstillet, som om det øvrige Samfund bringer Ofre af Hensyn til Landbruget, som om de øvrige Erhverv i det hele taget almindeligvis holder Landbruget oven Vande. Man maa protestere mod slige Tendenser, da de i høj Grad er vildledende og fremmer en Modsætning, der giver en vis Bitterhed; for tro endelig ikke, at den Bedring, der er sket for Landbruget i det sidste Par Aar, har været tilstrækkelig til at skaffe Balance eller skaffe den Løn, som ethvert ærligt Arbejde, hvad enten det øves i Byen eller paa Landet, fortjener.

Jeg vil gerne til Slut henlede Opmærksomheden paa et Forhold, der har en direkte Relation til Spørgsmaalet om Landbrugets Arbejdskraft. Dagbladet „Vestkysten“ indeholdt for nogen Tid siden en interessant Artikel vedrørende Udskrivningen af ungt Mandskab til Hæren. Af statistiske Undersøgelser med Hensyn til nogle af Udskrivningskredseene synes det at fremgaa, at der udskrives en forholdsvis større Del af Landboudommen end af Ungdommen inden for andre Erhverv eller Klasser. Saafremt Landboudommens fysiske Tilstand var bedre end de øvrige Befolkningsslags, kunde der heri være et undskyldende Moment, men de Klager, der netop har lydt fra Sessionslægerne, gaar ud paa, at dette langtfra er Tilfældet.

Jeg tillader mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, om der foreligger Materialer, der bekræfter eller afkræfter de Formodninger, der er fremherskende i visse Kredse, gaaende ud paa, at Landboudommen maa bære den tunge Ende af Værnepligten. Hvis saadant Materiale ikke foreligger, vil jeg gerne bede den højtærede Indenrigsminister om at lade en Undersøgelse foretage til Klaring af det nævnte Forhold.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. M. K. Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

**M. K. Sørensen:** Det ærede Medlem Hr. Sønderup sagde, at man ude i Land-